Nacions sense estat – euroregions

written by Sebastià Sardiné | 7 de novembre de 2025

És evident que la UE no s'ha esforçat a consolidar-se federalment o confederadament. Continua sent una unió comercial d'estats en què cada hom té els seus interessos i va per lliure en allò que és del seu exclusiu interès. Tot i això, no ha tancat la porta a les aspiracions nacionalistes que hi són dins de la UE, per això ha permès dues estructures: Les nacions sense estat, i les euroregions, a les que ha dotat d'instruments de poder latent a l'espera de noves circumstàncies que forcin altre futur.

Mario Draghi -expresident del BCE- encerta en el diagnòstic. Per una banda, alerta que l'EU és més dèbil que adés. Que econòmicament no anem bé i del fet que són dependents d'aliens, tant, que es va precís activar-se, sense demora, i que, si no ho fan els governs, ni els partits que governen, haurà de sorgir de dins la UE -dic jo- un grup de països -no necessàriament estats- que, superant l'actual atzucac, liderin el canvi, a millor (el cas del Regne Unit és cosa a part, vàrem voler marxar, enganyats, però ho feren "democràticament" tot i que a Escòcia i potser ara a Gal·les opinin diferent). Cal repensar l'afer de la Irlanda unida. Cal tenir en compte que no s'aprofita l'impuls que podrien donar a la nova UE, les cinc Euroregions més potents que tenim -locomotores, entre les quals hi ha Catalunya- ara encotillades per estats que tenen altres prioritats que les europees. "España va bien".

No cal ser gaire espavilat per adonar-se que els nacionalismes creixen en necessitats i vots. I que creix també alhora un gir ideològic a l'extrema dreta, vist que els joves no varen patir, ni saben que és la dictadura, ni els importa la història, ni segons quines ideologies de les quals massa partits/empresa i polítics professionals en viuen, i això no

els agrada. No fem bé la pedagogia. Comparteixen, els joves, inquietuds comunes, gràcies a Erasmus i a les xarxes socials que els facilita l'intercanvi d'idees i situacions. Els convé i volen, al meu entendre, l'Europa de les Nacions, dels pobles, on les persones i les cultures, valguin més que els negocis, però els cal un revulsiu democràtic, una espurna que els esperoni a actuar.

Què li cal a la UE per fer el canvi necessari? Patir un gran trauma al qual donar ràpida solució, vist que ja ha viscut altres problemàtiques, saben les respostes i els seus costos. La Covid i la Pandèmia fou un avís. Els Balcans una ferida. La guerra Ucraïna-Rússia ens va desvetllar. Encara estem endormiscats, somiant el malson de Gaza-Israel, sense fer gairebé res. Tenim problemes de subministraments, de producció, de dependència aliena, d'estats de la UE propers a Rússia, euroescèptics que ens fan la guitza, o no, mentre altres Estats demanen l'entrada a la UE, entrada que es retarda per la crisi d'identitat que patim, agreujada per la no solució a les migracions, i amb una Turquia d'altra religió, que alguns estats volen unilateralment regular, quan és un problema general i no unilateral.

Crec sincerament que tenim prou de coneixements i seny per a superar això de dretes-esquerres que tant interessa mantenir als partits/empresa i als professionals de la política que tan bé en viuen. Cal consolidar moviments, i no pas torpedinar-los amb l'article 155CE, discurs del 3-10-2017, com es va fer aquí amb el 15-M, 1-10-2017. Catalunya pot liderar el canvi, una Cinquena via solidària que eviti distorsions i sumi adhesions.

Hem d'aprofitar les conjuntures, les finestres d'oportunitat per canviar d'estat a nació, recuperant valors, deixant que cada hom col·lectiu es desenvolupi segons el seu saber i entendre, per a llavors unir-nos tots plegats, nacions sense estat/euroregions, persones de Shenguen … Per a construir la nova Europa de les Nacions i Pobles ara que les coses van mal dades políticament. La UE està tocada, mancada de pertinença

per haver desvirtuat i distorsionat les nacions, en favor dels estats, com ha succeït a Espanya, amb situació política complicada, també a les comunitats autònomes -algunes trontollen- per governar-les gent electa sí, posada per partits/empresa que segueixen les ordes del Sistema, i no pas del vot popular que, ben segur, els destituiria si tinguéssim eleccions de revocació que ni tan sols estant previstes en la Llei Electoral General ni en lleis electorals comunitàries, que ni tan sols tenim a Catalunya, on declamem nova llei electoral sobre la base de la Democràcia Directa i Participativa, amb elecció directa de tots els càrrecs i revocació dels mateixos si fa el cas, com ha succeït amb la DANA del 29-10-2024, sense haver d'esperar que la pressió popular els faci dimitir provisionalment, ni esperar que entre ells s'autoelegeixin – antidemocràticament- per a continuar fent exactament el mateix, fer poc o res, quan de veritat el poble necessita que algú lideri la crisi, amb responsabilitat i efectivitat.

Apostem per l'Europa de les Nacions, de les Euroregions, l'Europa dels pobles, de la gent. Tenim moltes estructures preparades. Només impedeixen desenvolupar-les els partits/empresa. Superem-los, i fem-ho. Catalunya pot. Catalunya, nació sense estat vol. Catalunya euroregió pot. Fem-ho.